Sygn. akt IV Cz 256/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wanda Dumanowska (spr.),

Sędziowie SO: Mariusz Struski, Andrzej Jastrzębski

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2013 roku, w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Skarbu Państwa – Marszałka Województwa (...)

przeciwko E. M.

z udziałem interwenienta ubocznego B. K. (1)

o wydanie nieruchomości

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego w Lęborku

z dnia 14 marca 2013 r., sygn. akt I C 1084/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Lęborku oddalił opozycje pozwanego przeciwko wstąpieniu do sprawy B. K. (1) w charakterze interwenienta ubocznego po stronie powoda. W uzasadnieniu tego postanowienia, odwołując się do sprawy IC 534/12 oraz faktu, że B. K. współkorzystał z pozwanym z przedmiotu sporu a aktualnie obaj ubiegają się o uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego i zawarcie umowy dzierżawy, Sąd Rejonowy uznał, iż ma on interes prawy, w rozumieniu art. 76 kpc, we wstąpieniu do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego po stronie powoda.

Z postanowieniem tym nie zgodził się pozwany. Z uzasadnieni a zażalenia wynika, iż nie ;podziela stanowiska Sądu Rejonowego w zakresie oceny czy B. K. posiada „interes prawy" we wstąpieniu do sprawy. W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie kosztów postepowania zażaleniowego.

Sąd II-ej instancji zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnieniu.

W judykaturze utrwalony jest pogląd, który w zasadzie przez pozwanego też nie jest kwestionowany, iż interwencja uboczna jest dopuszczalna, jeżeli podmiot ją wnoszący ma interes prawny w rozstrzygnięciu sprawy na korzyść strony, do której zamierza przystąpić. W zasadzie wynika on wprost z brzmienia art. 76 k.p.c. Interes prawny uzasadniający wniesienie na podstawie art. 76 k.p.c. interwencji ubocznej istnieje wówczas, gdy rozstrzygnięcie sprawy

może wywrzeć skutki w sferze prawnej podmiotu zgłaszającego interwencję. Musi istnieć związek między mającym zapaść orzeczeniem sądu w sprawie a sferą prawną zgłaszającego interwencję (vide: Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 1988 r., III PZP 56/87, Lex nr 3436). W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się na ogół potrzebę szerokiego rozumienia interesu prawnego, o którym mowa w art. 76, 78 § 2 kpc, uzasadniającego interwencję uboczną (vide: m.in. postanowienie z dnia 3 kwietnia 1973 r., I CZ 27/73, Lex nr 7241) z jednoczesnym wymaganiem, by interes ten był indywidualny i bezpośredni, tj. dotyczył podmiotu konkretnego stosunku prawnego. Interes, o którym mowa w art. 76 kpc, musi być interesem prawnym, a nie tylko faktycznym: majątkowym, gospodarczym czy emocjonalnym. Wyrok wydany w sprawie powinien oddziaływać na sferę prawną interwenienta ubocznego: na jego prawa majątkowe lub niemajątkowe, w zależności od charakteru spornego stosunku prawnego i charakteru stosunku prawnego łączącego interwenienta ze stronami lub jedną z nich (vide: M. Jędrzejewska (w opracowaniu K. Weitza) (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 1, red. T. Ereciński, s. 274).

Przy ocenie „interesu prawnego" judykatura odwołuje się też do prawodawstwa międzynarodowego, wskazując, że w art. 14 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, ratyfikowanego przez Polskę (Dz. U. z 1977 r. Nr 38, poz. 167), zapewnia się wszystkim ludziom równość przed sądami i trybunałami. Stanowi on, że każdy ma prawo do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia sprawy przez właściwy, niezależny i bezstronny sąd, ustanowiony przez ustawę, przy orzekaniu co do jego praw i obowiązków w sprawach cywilnych. Normie tej muszą być podporządkowane regulacje procesowe w prawie wewnętrznym. Dlatego wykładnia art. 76 k.p.c. wobec niesprecyzowania w ustawie pojęcia "interesu prawnego" powinna uwzględniać przytoczone wyżej postanowienia (vide: Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 1996 r., III CZP 152/95, Lex nr 23714).

Oceniając przez pryzmat powyższego argumenty B. K., przytoczone na usprawiedliwienie przystąpienia do niniejszej sprawy w charakterze interwenienta ubocznego po stronie powoda, podzielić należy słuszność stanowiska Sądu Rejonowego, wyrażonego w zaskarżonym postanowieniu i jego uzasadnieniu, zarówno jeżeli chodzi o wywody prawne jaki i ocenę stanu faktycznego.

B. K. (1), który stara się i uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego a w konsekwencji o zawarcie umowy dzierżawy przedmiotu dzierżawy jest żywotnie zainteresowany ustaleniem kto jest jego właścicielem i w czyim władaniu on będzie. Tym samym posiada ewidentny „interes prawny" w uczestnictwie w niniejszej sprawie, aby móc, zgodnie z prawem mu przysługującym, wpływać na orzeczenie, które zostanie wydane. Wydany w sprawie wyrok będzie bowiem wpływał na jego przyszłą sytuację prawną. Dodatkowym argumentem jest fakt współposiadania przez niego przedmiotu sporu, o czym świadczy fakt pozwania go w sprawie IC 543/12, toczącej się również przed Sądem Rejonowym w Lęborku, o naruszenie posiadania.

Wobec powyższego, na mocy art. 385 w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzeczono jak w sentencji.